

DREPTURILE ȘI OBLIGAȚIILE

personalului autorităților și instituțiilor publice pe perioada delegării și detașării în altă localitate, precum și în cazul deplasării, în cadrul localității, în interesul serviciului

Art. 1. - Delegarea și detașarea personalului autorităților și instituțiilor publice se dispune în scris de către conducătorii acestora.

Art. 2. - Este interzisă fixarea de la început a duratei delegării și detașării pentru o perioadă mai mică decât cea efectiv necesară pentru executarea sarcinilor respective, precum și fracționarea delegărilor și detașărilor prin rechemarea nejustificată a personalului înainte de îndeplinirea sarcinilor pentru care s-a dispus deplasarea sau detașarea.

Art. 3 - Executarea sarcinilor pe perioada delegării se consideră muncă prestată în realizarea obligațiilor ce revin persoanei delegate la locul ei de muncă.

Art. 4 - Persoana aflată în delegare trebuie să-și desfășoare activitatea în cadrul programului normal de lucru al autorității sau instituției publice la care se efectuează delegarea. Pe timpul delegării nu se pot plăti ore suplimentare.

Art. 5. - Persoana aflată în delegare care, pentru realizarea sarcinilor rezultate din obiectivele delegării, a desfășurat activitate peste durata normală de lucru sau într-una din zilele de repaus săptămânal sau sărbătoare legală, confirmată de instituția sau autoritatea publică la care s-a efectuat delegarea, beneficiază, cu aprobarea conducerii instituției sau autorității publice trimitătoare, de timp liber în compensare, potrivit reglementărilor legale.

Art. 6 - Obligațiile de muncă în perioada detașării sunt cele stabilite pentru locul de muncă la care se execută detașarea.

Art. 7 - Drepturile salariale aferente muncii prestate la locul detașării, cheltuielile de detașare, inclusiv indemnizația de detașare, se plătesc de instituția sau autoritatea publică la care se efectuează detașarea, cu excepția cazurilor când prin lege se prevede altfel.

Art. 8 - Pe durata delegării și detașării persoana își păstrează funcția, clasa, gradul profesional sau, după caz, gradul sau treapta profesională și salariul avute la locul de muncă. Când detașarea se dispune într-o funcție pentru care este stabilit un salariu mai mare, persoana detașată poate opta pentru acest salariu, în condițiile prevăzute de lege.

Art. 9 – (1) Persoana aflată în delegare într-o localitate situată la o distanță mai mare de 5 km, dar nu mai mult de 50 km de localitatea în care își are locul permanent de muncă și în care nu se poate înapoia la sfârșitul zilei de lucru beneficiază de o indemnizație de delegare, în cuantum de 20 lei/zi, în vederea acoperirii cheltuielilor de hrană indiferent de funcția pe care o îndeplinește și de instituția sau autoritatea publică în care își desfășoară activitatea.

(2) Persoana aflată în delegare într-o localitate situată la o distanță mai mare de 50 km de localitatea în care își are locul permanent de muncă și în care nu se poate înapoia la sfârșitul zilei de lucru beneficiază de o alocație zilnică de delegare compusă din:

a) o indemnizație de delegare, în cuantum de 20 lei/zi, în vederea acoperirii cheltuielilor de hrană indiferent de funcția pe care o îndeplinește și de instituția sau autoritatea publică în care își desfășoară activitatea;

b) o alocație de cazare, în cuantum 230 lei/zi, în limita căreia personalul trebuie să își acopere cheltuielile de cazare. Prin cheltuieli de cazare se înțelege, pe lângă tarifele sau chiria plătite, și costul micului dejun, atunci când acesta este inclus în tarif.

(3) Alocația zilnică de delegare prevăzută la alin. (2) nu se justifică prin documente justificative.

Art. 10 - (1) Persoanei care ocupă o funcție de demnitate publică, precum și persoanei cu funcție de conducere asimilată, în condițiile legii, unei funcții de demnitate publică din cadrul autorităților și instituțiilor publice, care se deplasează în interesul serviciului în alte localități din țară, i se decontează cheltuielile pentru cazare, pe baza documentelor justificative, fără a li se aplica prevederile art. 9 alin (1) lit. b și alin. (2).

(2) Persoanele prevăzute la alin. (1) beneficiază pe perioada deplasării în interesul serviciului în alte localități din țară de indemnizația de delegare.

(3) De prevederile alin. (1) și (2) beneficiază și personalul care asigură protecția nemijlocită a persoanelor prevăzute la alin. (1).

Art. 11 - Pentru delegarea cu o durată de o singură zi, precum și pentru ultima zi, în cazul delegării de mai multe zile, nu se acordă alocație de cazare iar indemnizația de delegare se acordă numai dacă durata delegării este de cel puțin 12 ore.

Art. 12 - Numărul zilelor calendaristice în care persoana se află în delegare sau detașare se socotește de la data și ora plecării până la data și ora înapoierii mijlocului de transport din și în localitatea unde își are locul permanent de muncă, considerându-se fiecare 24 de ore câte o zi de delegare sau detașare.

Art. 13 – (1) Persoana aflată în detașare într-o localitate situată la o distanță mai mare de 5 km de localitatea în care își are locul permanent de muncă și în care nu se poate înapoia la sfârșitul zilei de lucru beneficiază de o indemnizație de detașare în cuantum de 20 lei/zi.

(2) Persoanei detașate într-o localitate situată la o distanță mai mare de 50 km de localitatea în care își are locul permanent de muncă și în care nu se poate înapoia la sfârșitul zilei de lucru i se asigură cazarea de către instituția sau autoritatea la care este detașată, în clădiri ori în spații închiriate de acesta în condițiile legii.

(3) Funcționarului public detașat, în interesul autorității sau instituției publice, în altă localitate decât cea de domiciliu i se poate deconta chiria plătită pe baza unui contract de închiriere încheiat în condițiile legii, până la asigurarea cazării în condițiile alin. (2). Suma zilnică în limita căreia se compensează chiria nu va putea depăși limita alocației de cazare prevăzute la art. 9 alin. (2) lit. b).

Art. 14 – (1) Persoana care în perioada delegării își pierde temporar capacitatea de muncă, pe timpul incapacității, pe lângă indemnizația pentru incapacitate temporară de muncă, beneficiază atât de indemnizația de deplasare cât și de alocația de cazare.

(2) Persoana care în perioada detașării își pierde temporar capacitatea de muncă, pe timpul incapacității, pe lângă indemnizația pentru incapacitate temporară de muncă, beneficiază și de indemnizația de detașare. Persoana respectivă își păstrează dreptul de cazare și pe timpul spitalizării.

Art. 15 - Personalul autorităților și instituțiilor publice, delegat sau detașat să îndeplinească anumite sarcini de serviciu în localități situate la distanțe mai mari de 5 km de localitatea în care își are locul permanent de muncă, are dreptul la decontarea cheltuielilor de transport dus-întors, după cum urmează:

a) cu avionul, pe orice distanță, clasa economică;

b) cu orice fel de tren, după tariful clasei a II-a, pe distanțe de până la 300 km, și după tariful clasei I, pe distanțe mai mari de 300 km;

- c) cu navele de călători, după tariful clasei I;
- d) cu mijloace de transport auto și transport în comun pe baza legitimațiilor de călătorie ;
- e) cu mijloace de transport auto ale instituțiilor sau autorităților publice, dacă acestea au asemenea posibilități, cu încadrarea în consumurile lunare de combustibil, stabilite potrivit legii;
- f) cu autoturismul proprietate personală.

Art. 16 - Are dreptul la decontarea cheltuielilor de transport pe calea ferată după tariful clasei I, pe orice fel de tren, indiferent de distanță, persoana care îndeplinește funcția de secretar general, secretar general adjunct, director general, director și adjunct al acestora, precum și cea care îndeplinește altă funcție asimilată acestora, în condițiile legii.

Art. 17 - Decontarea cheltuielilor pentru utilizarea vagonului de dormit este permisă numai în cazul călătoriilor efectuate pe timp de noapte, pe distanțe de peste 300 km și cu aprobarea prealabilă a conducătorului instituției sau autorității publice.

Art. 18 – (1) Deplasarea cu autoturismul proprietate personală se poate face numai cu aprobarea prealabilă a conducătorului instituției sau autorității publice, atât pentru posesorul autoturismului, cât și pentru persoanele din cadrul aceleiași autorități sau instituții publice care se deplasează împreună cu acesta. În acest caz, posesorul autoturismului va primi contravaloarea a 7,5 litri carburant la 100 km parcurși pe distanța cea mai scurtă.

(2) Distanța cea mai scurtă dintre localități este distanța calculată pe drumuri cel puțin de rang public; pentru stabilirea distanțelor se va utiliza un calculator de rute.

Art. 19 - (1) Persoanei care ocupă o funcție de demnitate publică, care se deplasează, în interesul serviciului, în alte localități din țară, i se decontează cheltuielile de transport, indiferent de distanța și de mijlocul de transport folosit.

(2) De aceleași drepturi și condiții beneficiază și persoana care ocupă o funcție, asimilată, în condițiile legii, unei funcții de demnitate publică.

(3) De prevederile alin. (1) beneficiază și personalul care asigură protecția nemijlocită a persoanelor prevăzute la alin. (1) și (2).

(4) În cazul în care deplasarea se efectuează cu autoturismul proprietate personală, persoanele prevăzute la alin. (1) și (2) și (3) primesc contravaloarea a 7,5 litri carburant la 100 km parcurși pe distanța cea mai scurtă.

Art. 20 - În cazul în care condițiile de transport permit ca persoana aflată în delegare sau detașare să se înapoieze zilnic în localitatea de domiciliu, după terminarea programului de lucru, din localitatea unde este trimisă în delegare sau detașare, ordonatorul de credite poate aproba decontarea cheltuielilor zilnice de transport sau costul unui abonament de transport, dacă cheltuielile astfel efectuate sunt mai mici decât cele pentru plata alocației de delegare sau a indemnizației de detașare și cazării și dacă prin aceasta nu se afectează bunul mers al activității la locul delegării sau detașării. În această situație nu se acordă indemnizația de delegare sau indemnizația de detașare.

Art. 21 - Costul tichetelor pentru rezervarea locurilor, costul suplimentelor de viteză, precum și comisioanele percepute de agențiile de voiaj intră în cheltuielile de transport care se decontează.

Art. 22 - Se decontează drept cheltuieli de transport și:

- a) cheltuielile pentru transportul efectuat cu mijloacele de transport în comun la și de la aeroport, gară, autogară sau port, în cazul în care acestea sunt situate în altă localitate;

b) cheltuielile de transport efectuate în localitatea unde se execută delegarea sau detașarea, cu mijloacele de transport în comun, dus-întors, pe distanța dintre gară, aerogară, autogară sau port și locul delegării sau detașării ori locul de cazare;

c) cheltuielile efectuate cu mijloacele de transport în comun, pe distanța dintre locul de cazare și locul delegării sau detașării;

d) taxele pentru trecerea podurilor;

e) taxele de traversare cu bacul;

f) taxele de aeroport, gară, autogară sau port;

g) alte taxe privind circulația pe drumurile publice, prevăzute de dispozițiile legale în vigoare.

Art. 23 - Cheltuielile de transport se decontează și în următoarele cazuri:

a) persoana este chemată, înainte de terminarea misiunii, din localitatea unde se află în delegare sau detașare;

b) persoana întrerupe delegarea sau detașarea și se înapoiază în localitatea locului ei de muncă obișnuit, din cauza incapacității temporare de muncă, dovedită cu certificat medical.

Art. 24 - Decontarea cheltuielilor de transport în și din localitatea de delegare sau de detașare se face numai pe baza legitimațiilor de călătorie. În cazul pierderii legitimațiilor de călătorie, acestea pot fi reconstituite în condițiile reglementărilor în vigoare.

Art. 25 - Se admit la decontare și taxele suplimentare percepute de agențiile de voiaj sau de alte unități pentru reținerea locurilor în mijlocul de transport rutier, feroviar, aerian și naval.

Art. 26 – (1) Cheltuielile de transport se decontează pe bază de documente justificative.

(2) În vederea aplicării prevederilor alin. (1) al art. 18 și ale alin. (4) al art. 19, documentele justificative vor fi avute în vedere numai pentru stabilirea prețului carburantului în perioada deplasării.

Art. 27 - Nu se admit la decontare:

a) taxele percepute suplimentar pentru bagajele personale;

b) cheltuielile de transport ale persoanei care are asigurat, de către instituție sau autoritatea publică, transportul gratuit în interesul serviciului;

c) cheltuielile de transport pentru înapoiere, în cazul în care persoana, după terminarea delegării sau detașării, a rămas să-și efectueze concediul de odihnă sau datorită altor cauze de ordin personal;

d) cheltuielile de întoarcere, în cazul în care salariatul întrerupe timpul aferent delegării sau detașării din cauza unor interese personale.

Art. 28 - Persoana care are locul permanent de muncă în altă localitate decât aceea în care își are domiciliul, nu beneficiază, pe timpul cât este trimisă în delegare sau detașare în localitatea de domiciliu, de alocație de delegare sau indemnizație de detașare și cazare gratuită. Acestei persoane i se decontează numai cheltuielile de transport, după caz.

Art. 29 - Dispozițiile prezentei hotărâri se aplică și cetățenilor străini care prestează activități, în condițiile legii, în cadrul instituțiilor și autorităților, indiferent de modul de finanțare și subordonare, pe bază de contracte, precum și persoanelor care însoțesc delegați străini, în măsura în care contractele încheiate și, respectiv, dispozițiile legale în vigoare nu prevăd un alt mod de decontare a cheltuielilor efectuate.

Art. 30 - (1) Persoanele trimise sau chemate la diferite instructaje sau alte activități în legătură cu sarcinile lor de serviciu beneficiază de drepturile reglementate prin prezenta hotărâre pentru personalul delegat.

(2) În situația în care organizatorul instructajelor sau al altor activități în legătură cu sarcinile de serviciu asigură integral masa și/sau cazarea participanților, aceștia nu beneficiază de indemnizația de delegare și/sau alocația de cazare, după caz.

Art. 31 – (1) Personalul instituțiilor și autorităților publice încadrat pe funcții pentru care, prin fișa postului, are stabilite sarcini care necesită deplasări frecvente cu mijloace de transport în comun, inclusiv cu metroul, are dreptul la decontarea cheltuielilor de transport efectuate pentru îndeplinirea sarcinilor de serviciu în cadrul localității în care își desfășoară activitatea.

(2) Decontarea cheltuielilor de transport prevăzute la alin. (1) se efectuează de regulă lunar, pe baza unei note aprobate de ordonatorul de credite, în care trebuie să se specifice mijloacele de transport utilizate și cheltuielile efectuate, însoțită de documente justificative.

(3) Decontarea cheltuielilor de transport efectuate pe bază de abonament se poate face numai cu aprobarea ordonatorului de credite, la propunerea conducătorului compartimentului financiar-contabil, pe bază de fundamentări din care să rezulte că acest sistem este mai economic decât decontarea călătoriilor individuale.

(4) Decontarea cheltuielilor de transport efectuate în cadrul localității se face în limita sumelor aprobate prin bugetul anual pentru fiecare autoritate și instituție publică.

(5) Funcțiile cu sarcini ce impun deplasarea frecventă în interesul serviciului în cadrul localității se stabilesc de către ordonatorii principali de credite atât pentru aparatul propriu, cât și pentru instituțiile și autoritățile publice aflate în subordinea, coordonarea sau sub autoritatea acestora.

(6) Decontarea cheltuielilor pentru transportul efectuat în condițiile prezentului articol este permisă numai pentru transportul în interesul serviciului, nu și pentru deplasările personalului de la domiciliu la locul de muncă și de la locul de muncă la domiciliu.

Art. 32 – (1) Persoana trimisă în delegare sau detașare are dreptul să primească, în condițiile legii, un avans, stabilit în raport cu numărul zilelor de deplasare, dar nu mai mult decât totalul cheltuielilor de delegare sau de detașare pentru 30 de zile calendaristice.

(2) Acordarea avansului și justificarea acestuia se fac în condițiile prevăzute de reglementările legale în vigoare.

Art. 33 – (1) Cheltuielile de delegare se suportă, de regulă, de către instituția sau autoritatea publică din care face parte persoana.

(2) Pentru persoana trimisă în delegare în interesul altei instituții sau autorități publice, potrivit unor prevederi legale sau înțelegeri între instituții sau autorități publice, cheltuielile de delegare se suportă de instituția sau autoritatea publică respectivă. În asemenea cazuri, instituția sau autoritatea publică din care face parte persoana poate avansa acesteia, la cererea sa, suma necesară pentru acoperirea cheltuielilor de delegare, iar aceasta are obligația ca, la înapoiere, să restituie avansul primit instituției sau autorității publice al cărei salariat este.

Art. 34 - Persoana trimisă în delegare sau detașare este obligată să obțină pe ordinul de deplasare, de la instituția sau autoritatea publică la care se deplasează, viza conducătorului instituției sau autorității publice sau a înlocuitorului acestuia, indicând data și ora sosirii și a plecării.

Art. 35 - (1) Sunt scutite de această viză persoanele prevăzute la art. 10 și 19.

(2) Personalul militar scutit de viză din sectorul de apărare națională, ordine publică și siguranță națională se stabilește prin acte normative specifice.

Art. 36 - În situația în care delegarea sau detașarea unei persoane expiră în ziua de vineri sau într-o zi care precedă o zi de sărbătoare legală, și persoana rămâne în localitatea respectivă, în interes personal, încă cel mult 48 de ore, conducerea instituției sau autorității publice poate aproba decontarea costului transportului la înapoiere. Pentru zilele respective, persoana în cauză nu beneficiază de alocația zilnică de delegare sau indemnizația de detașare și de asigurarea cazării.